

Geloofsgetuigenissen

door: J.C.K.

Hebreeën 11

Inleiding

Het onderwijs van dit bekende hoofdstuk wordt geheel samengevat in een vers van Hebreeën 10:38 *“Maar mijn rechtvaardige zal op grond van geloof leven.”* Deze aanhaling uit Habakuk 2:4 wordt drie keer in het Nieuwe Testament gevonden. In Romeinen 1:17, Galaten 3:11 en in Hebreeën 10:38. In elke aanhaling valt de klemtoon op een ander deel van de tekst:

- In Romeinen valt het op het woord “rechtvaardige”. Want in Romeinen wordt de gerechtigheid van God geopenbaard in het evangelie op het beginsel van het geloof.
- In Galaten valt de nadruk op het woord “geloof”. Het geloof dat rechtvaardigt tegenover de wet, die veroordeelt.
- In Hebreeën op het woord “zal leven”.

Hebreeën 11 geeft dan ook veel voorbeelden van hen die door het geloof geleefd hebben, vóór de komst van de Heer Jezus. Bovendien, omdat de voorwerpen van hun geloof niet verwerkelijk zijn en het ook niet konden worden dan na het kruis, lezen wij in vers 13 dat: *“In het geloof zijn deze allen gestorven.”*

Het onderzoek van dit hoofdstuk toont aan, dat de personen, die ons als geloofsvoorbeelden zijn gegeven, verschillende groepen vormen. De nu volgende opmerkingen zullen enig nut kunnen hebben voor de studie van Hebreeën 11 in dit opzicht.

Hebreeën 1 begint met een uiteenzetting van wat het geloof is, niet bepaald zijn definitie. Elders wordt het geloof omschreven als het feit van in God geloven. Maar wij lezen, dat het geloof de dingen die men hoopt werkelijk maakt en duidelijk maakt wat men niet ziet. Het is treffend dat het eerste voorbeeld van Hebreeën 11 van het werkende geloof ons terug brengt tot de tijd, dat de mens nog niet geschapen was en dat tegenovergesteld aan alles, wat wij in staat zouden kunnen zijn om vast te stellen door onze eigen wijsheid of kennis, zij die geloof hebben “weten” dat de werelden door het Woord van God zijn toebereid. Onmiddellijk begrijpen we daardoor dat het geloof oneindig ver boven de natuurlijke kennis of menselijke wijsheid staat.

Abel en Henoch

De eerste groep bestaat uit twee personen uit het Oude Testament, Abel en Henoch. Deze groep wordt van de tweede gescheiden door vers 6, dat bepaalde algemene waarheden vermeldt. In deze twee personen zien wij het geloof in actie tegenover God. In Abel wordt dat geopenbaard door de aanbidding. Hij offert namelijk een betere offerande dan Kaïn.

Bij Henoch wordt het geloof openbaar in de wandel. Hij heeft God behaagd. Wij denken dikwijls aan het geloof als aan iets, dat ons antwoord geeft op onze gebeden, maar het eerste, wat ons in dit hoofdstuk wordt voorgesteld over deze merkwaardige mannen uit het Oude Testament is niet: wat het leven door het geloof hun heeft gebracht, maar wat het in hen heeft voortgebracht tot welbehagen van God.

Noach, Abraham en Sara

De tweede groep bevat drie karakters. Het gaat hier meer over het gevolg van het leven door het geloof op onze omgeving. Noach heeft door het geloof erkend, dat het oordeel naderde en dat hij het net zo goed verdiend als zij, die hem omringden. Maar hij greep het middel aan om er aan te ontkomen, dat God toebereid. Door dat te doen, veroordeelde hij de wereld en werd erfgenaam van de gerechtigheid die naar het geloof is.

Abraham werd een vreemdeling en bijwoner, gescheiden van zijn familie en land. Hij *“verwachtte de stad die de fundamenten heeft, waarvan God ontwerper en bouwmeester is.”*

Sara verduidelijkt het feit dat het geloof heeft erkend, dat er voor God geen onmogelijkheden zijn.

Deze drie personen geven samen een prachtig voorbeeld en zijn een aanmoediging voor onze dagelijkse wandel in deze wereld. Als wij door het geloof leven, zal de wereld een duidelijk getuigenis door ons zien. Omdat wij weten dat het oordeel nadert, omdat wij erkennen het oordeel te verdienen net zo goed als een ander, maar dat wij door genade het enige middel hebben aangegrepen om er aan te ontsnappen, door het geloof in de Heer Jezus ons Offer en onze Verlosser. Dan zullen wij ook vreemdelingen en

bijwoners zijn, die gehoorzamen aan het uitdrukkelijk bevel uit te gaan uit alles wat tegengesteld is aan God, terwijl we wachten op wat God gaat vestigen. Wij zullen ook vertrouwen, wat de omstandigheden ook zijn, dat voor God niets onmogelijk is en dat Hij voor ons zal volbrengen alles, wat Hij ondernomen heeft. Het gaat er hier niet om deze dingen als leer vast te houden, maar ze te beleven in kracht. Dat wil zeggen, door het geloof.

Deze groep is ook gescheiden van de volgende door vers 13 – 16 waar we algemeen toepasbare waarheden vinden uit het onderwerp.

Abraham, Isaäk, Jakob, Jozef

Deze vier personen vormen de derde groep. Wat hun geloof kenmerkt en op de voorgrond staat, is hun vertrouwen, dat God de beloften zal volbrengen, die Hij aan Abraham heeft gedaan. En dit vertrouwen kenmerkt hun levens door een zeer merkwaardige levensloop. Abraham stemde erin toe zijn enige zoon te offeren, zonder op enigerwijze zijn geloof los te laten in het volbrengen van de belofte: *“In Izak zal uw zaad genoemd worden.”* Zo ook voor de anderen. Maar we zouden de positie van Jozef kunnen omschrijven en zeggen: *“mijn vader, grootvader en overgrootvader hebben allemaal de belofte van God geloofd, dat Hij het zaad van Abraham in Kanaän zou brengen, maar zij zijn gestorven en nu sta ik zelf op het punt om heen te gaan; toch ben ik overtuigd, dat de belofte op het ogenblik door God bepaald, volbracht zal worden.”* Is dat geen overeenkomst met de hoop van de christen? Al vele eeuwen heeft de Heer Jezus gezegd: *“Ja, Ik kom spoedig!”* Veel geslachten zijn heengegaan van hen, die Zijn wederkomst hun hele leven hebben verwacht. Is het geloof in werking in onze harten, zodat wij Zijn wederkomst verwachten?

Tot hier hebben wij voorbeelden gezien van het geloof in werking in personen, die gevolgen hadden, door God aangenomen, een trouwe wandel in de tegenwoordige omstandigheden en een onwankelbare zekerheid van de hoop voor de toekomst.

De werking van het geloof bij groepen

In de volgende groep zien wij het geloof bij gemeenschappen eerder dan bij personen. Allereerst bij de allerkleinste gemeenschap, in een zaak met een intiem en persoonlijk karakter. *“Door het geloof werd Mozes, toen hij geboren was, drie maanden lang door zijn ouders verborgen, omdat zij zagen dat het kind mooi was; en zij vreesden het gebod van de koning niet.”* (23) God hecht zo'n belang aan dit eenvoudig geloof van de ouders van Mozes, dat het drie maal in de Schriften wordt vermeld. Wat een aanmoediging voor ons in de huidige tijd, hoe zwak ook het gezelschap gelovigen is waarmee we verbonden zijn! Al is er maar een man met zijn vrouw. God neem er kennis van als daar geloof is.

Maar een groep, die het geloof op een gemeenschappelijke wijze kan openbaren bestaat uit personen. Hiervan worden twee voorbeelden gegeven. De ene in het hoogste milieu, de ander juist het omgekeerde. Mozes gaf de voorkeur aan met het volk van God slecht behandeld te worden, boven een tijdelijke genieting van de zonde, en de smaad van Christus groter rijkdom achtte dan de schatten van Egypte, want hij zag op de beloning. Weinigen onder ons zijn geroepen om een even duidelijk keuze te maken als Mozes moest doen. Maar als wij gevonden willen worden onder het volk van God, levend door het geloof, dan moeten we in beginsel bereid zijn, die te maken. Voordelen als die, die voortkomen uit de positie, erkend als de zoon van Farao's dochter, staan niet tot onze beschikking. Maar hoe vaak zullen wij in verzoeking gebracht worden deel uit te maken van wereldse verenigingen. Wij zullen die heel graag weigeren, als wij Christus zelf voor ons hebben, Hij die onze smaad heeft gedragen en Zijn heerlijkheid heeft afgelegd om de kruisdood te ondergaan. Bovendien om één te worden met hen, die door het geloof leven, moeten wij ook afstand doen van Egypte. Niet alleen van de genoegens en het vermaak die de wereld kan geven. Maar ook van de wereldsgezindheid in gedachten, in al zijn vormen.

Dat zal misschien niet de “toorn van Farao” tot gevolg hebben, maar wel de ontevredenheid van onze relaties. Maar Mozes hield zich staande, als zag hij de Onzichtbare.

Het is ook voor ieder afzonderlijk in groep nodig, die door het geloof leeft, de noodzakelijkheid te erkennen van het offer van Christus, als plaatsvervanger en de reinigende kracht van Zijn bloed. Deze dingen worden in beeld voorgesteld in vers 28. Dit vers op ons toepassen, is niet alleen het begin van ons christelijk leven. Maar het is iets, dat wij voortdurend moeten vasthouden in onze harten heel ons geloofsleven.

Allen die samen de kenmerken vertonden van de voorgaande paragraaf, zullen hun loop voorzetten, zoals we in vers 29 en 30 zien. Zonder moeite een weg betredend, die onmogelijk schijnt en erkennend, dat er geen hindernis te groot is voor de kracht van God.

Deze tekst eindigt met ons te herinneren, dat de genade van God geen enkele zondaar uitsluit uit zo'n groep, al was het de grootste, als die maar geloofsleven openbaart. Men zal opmerken, dat in de verzen 23 – 31, de uitdrukking “door het geloof” zeven maal terugkomt, telkens een bijzonder punt naar voren brengend.

Het geloof in dagen van verwarring

In deze vijfde groep staat voor ons misschien een heel bijzondere aanmoediging in onze dagen van verwarring. Wij vinden er namen van vier personen, die door het geloof leefden in een tijd, dat het verval zo groot was, dat *“een ieder deed wat goed was in zijn ogen.”* Dat kenmerkt ook de dag, die wij beleven. De

persoonlijke opvatting over goed en kwaad, over eredienst en wandel, heeft de plaats ingenomen van de gehoorzaamheid aan het Woord van God. Deze vier namen verklaren op verschillende wijzen het leven door het geloof, ondanks het feit, dat zij ook ernstig faalden. Maar God heeft ze waardig gekeurd, genoemd te worden in dit wondervolle hoofdstuk.

Het geloof in dagen van vervolging

Een zesde groep begint met David en Samuel. Hun geschiedenis kennen wij wel. Verder bevat ze de profeten, veel vrouwen en mannen, die geopenbaard hebben, door het geloof te leven, terwijl ze vervolging verdroegen, zelfs tot in de dood. God vergeet er niet één van.

De Overste Leidsman en Voleinder van het geloof

Al deze gevallen worden opgenoemd tot onze lering en aanmoediging, opdat wij met *“volharding de wedloop*

lopen die voor ons ligt.” Maar nu worden onze gedachten overgebracht van hun voorbeeld naar het volmaakte voorbeeld van geloofsleven, de Heer Jezus Christus zelf. De wolk van getuigen verduidelijkt slechts onvolkomen verschillende tijdperken van het leven uit het geloof. Maar in de Heer Jezus zelf vinden alle punten, die onze aandacht hebben gevraagd, hun volmaakte voorbeeld.

Sommigen zijn geneigd om snel door Hebréeën 11 te gaan om de volmaaktheid van de persoon, die voorgesteld wordt aan het begin van Hoofdstuk 12, te zien. Maar wij zouden zelfs ons onvolmaakte begrip nooit kunnen hebben van al Zijn volmaaktheden, als God ons niet in Hebréeën 11 deze illustraties had gegeven. *“De rechtvaardige zal op grond van geloof leven”*. Laten we daarom de levens van deze mannen bestuderen om de bijzondere kennis te verkrijgen, die zij hadden aan wie de brief gericht is, opdat onze waardering van de Heer Jezus er door toeneemt.

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1953-319](#)

Titel: [Témoignages de foi / Bible Monthly 1933](#)